

har indført et Honorar for Generalauditøren, ser det lidt underligt ud nu at lade det falde bort igen saa kort Tid efter. Men hvis man nu finder det rigtigt, har jeg dog en lille stilistisk Bemærkning at gøre dertil. Der staar, at de militære Medlemmer i Overkrigsretten skulde have saa og saa meget i Lønning. Men til de militære Medlemmer hører virkelig ogsaa Generalauditøren, og naar der saa bagefter staar, at han intet skal have, er det en Selvmodsigelse. Rent reaktionelt set burde det vel ændres en lille Smule, saaledes at denne Selvmodsigelse ikke kommer frem. I øvrigt mener jeg, at selv om Lovforslaget henvises til et Udvalg, vil dettes Behandling kunne være kort, og jeg skal anbefale Sagen til hurtigst mulig Fremme.

J. Pedersen: Det er jo Finanslovs-kommissionen, der har henledt Opmærk-heden paa, at Lønningerne til Overkrigsretten være uforholdsmæssig høje, og det kan heller ikke nægtes, at de være høje, særlig for de militære Formænd. Nu har Regeringen foreslaaet i Stedet for disse Lønninger at indføre Honorarer, og man kommer da ved Gennemførelsen af dette Forslag til en ret betydelig Besparelse, der af Regeringen ved Forelæggelsen blev opgjort til ca. 9,000 Kr., idet Lønningerne her-efter i alt ville blive 6,500 Kr., medens de hidtil have været 16,000 Kr. Besparselen kan imidlertid ikke angives bestemt, idet den vil afhænge af Sagens Antal. Den er angiven til det nævnte Beløb under Forud-sætning af, at Antallet ikke overstiger Gennemsnittet for de sidste Aar, nemlig 13 Sager om Aaret; bliver der flere, bliver Besparselen naturligvis noget mindre.

Den Forandring, der er foretaget, er ikke saa stor for de civile Medlemmers Vedkommende, idet Beløbet er forandret fra 1,500 til 1,200 Kr. for hver af Dommerne fra Højesteret og Overretten. Derimod er Nedsættelsen betydelig for de militære Medlemmer, særlig de to Formænd, der hidtil have haft 3,000 Kr. hver, medens de frem-tidig, for saa vidt der kun bliver 13 Sager gennemsnitlig om Aaret, kun faa 650 Kr. Den ærede sidste Taler syntes at mene, at Formanden burde have en noget anden Stilling end de andre militære Medlemmer. Hidtil har der været en meget stor Forskel, men der er det, der synes mig at tale mod at gøre nogen Forskel, at det i det hele taget kunde gøres til Genstand for Tvivl, om det er rigtigt at honorere de militære Medlemmer af Overkrigsretten, og vil man give dem et Honorar, synes der mig at

være nogen Rimelighed i, at det bliver lige stort for dem alle.

I det andet Ting har der tillige været nogen Tale om helt at ophæve Overkrigsretten. Der blev dog ikke stillet noget Forslag derom, og jeg antager heller ikke, at der vil være nogen Stemning derfor i dette Ting. Og skulde det endelig gøres, maatte det i hvert Fald gøres ved et særligt Forslag; det kunde ikke komme i Forbindelse med denne Sag, der er en ren Lønningssag.

Jeg finder, at det er rigtigt og prisværdigt, at dette Forslag er fremkommet, og at Regeringen derved har vist, at den paa alle Omraader, hvor det kan lade sig gøre, er tilbøjelig til at indføre den Spar-sommelighed, som vi alle sammen ere stemte for, og som vi i saa høj Grad trænge til, og at der i den Henseende ikke er nogen Undtagelse for de militære Udgifters Vedkommende, for saa vidt det kan gennem-føres forsvarligt. Der er jo den Forskel paa Forslaget, som det nu foreligger, og som det blev forelagt af Regeringen, at som allerede nævnt, Generalauditøren i Fremtiden, naar der kommer en ny Mand i Embedet, slet intet Vederlag faar, medens Ministeriet derimod har foreslaaet, at den nuværende i Lighed med de øvrige militære Medlemmer skulde have 50 Kr. for hver Sag. Det forekommer mig ogsaa, at det er rigtigt, at han intet faar; thi det hører dog naturligt med til Stillingen som General-auditør at være Medlem af Overkrigsretten, og de Lønningsforhold, hvorunder han arbejder, ere jo ikke af den Beskaffenhed, at der er nogen særlig Grund til at beholde dette Tillæg. Men naturligvis maa det beholdes saa længe, indtil der kommer en ny Mand i Embedet.

Det ærede Medlem, der talte nu (Ram-busch), mente det rigtigst at faa Sagen i Udvalg, og et saadant Forslag plejer man jo ikke at modsætte sig. Det vil jeg heller ikke gøre, men i øvrigt synes jeg, at Sagen er temmelig lige til, og jeg vil paa egne og mine Gruppéfællers Vegne anbefale Forslaget til Gennemførelse: saa vidt muligt i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Brandes: Jeg vilde anse det for ørkes-løst og kun til Tidsspilde for dette høje Ting, hvis jeg vilde forsøge paa her at op-tage den Debat, der er ført om dette Forslag i Folketinget. Medens man i øvrigt var enig om Forslaget og paaskønnede de Besparelser, Forslaget medførte, var der et enkelt Stridspunkt, der ogsaa er blevet nævnt i Dag af den højtærede Forsvarsminister